Dr.Bilen Herbibochu
Abuzer Fiiliyat
Asuman Pansuman
ve tüm mahalle delileri

Kahve Molası

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
FİNCAN/SİPARİŞ
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor ?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 484

15 Nisan 2004 - Fincanın İçindekiler

- Kahve Molası'na 1 absürd meyilim var ... Mehtap Akdeniz
- YAŞANANLARDAN ... Zeki Yıldırım
- Yaşamın gözlerinin içine bakabilmek ... Kemal Türkmen
- YUMRUK GİBİ ... Ömer Karayılan
- Başı Sonu Olmayan Bir Yazı ... Hande Gedik
- AYKIRI NOTLAR ... Celal Kılıç
- Bir Devin Karşılıksız Aşkının Anatomisi ... Bilal Batuhan Yüceler

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, Kıraathane Panosu, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Ölümün eşiğini herkes yalnız aşar.
(Selma Lagerlöf)

Editör'den : İkiye iki kala!..

Merhabalar,

Kahve Molası
aşkolsun yani ! hala almadınız mı?

İkinci yaşı bitirip üçe adım atmamıza 2 gün kaldı. Bir aksi tesadüf sonucu bu seneki kutlama törenleri biraz yoğun bir dönemime rastladı. Oysa geniş bir zamanı dilediğimce kullanıp sizlere sürprizler hazırlamaktı niyetim. Kısıtlı sürelerde birşeyler yapmaya çalışıyorum merak etmeyin. Ama yeterli olacak mı buna siz karar vereceksiniz. Herşeyden önce 17 Nisan Cumartesi gecesi kahveciler biraraya geliyoruz. Bu konudaki ayrıntılı bilgiyi aşağıda bulabilirsiniz. Henüz geç değil, özellikle İstanbul'daki kahveci dostları aramızda görmekten çok mutlu olacağımı bilmenizi isterim. Laf aramızda tüm medyayı kutlamalara çağırdım. Sordukları her soruya cevap vereceğimi, kesinlikle kendilerine "Şeyini Şey Ettiğimin Şeyi" demeyeceğimi yazılı olarak beyan ettim. Ayrıca tansiyon düşüklüğünden dolayı kendimi kaybetmeyeceğimi de doktor raporuyla belgeledim. Artık kaçarı kalmadı hepsi orada olacaklar. Buyrun size yeni bir Kahve Molası Hizmeti: "Tez elden şöhret olma şansı!". Bu arada kutlama törenleri ile ilgili fikirlerinizi beklerim. Yarın sizlerle daha uzun konuşmak üzere şimdilik hoşçakalın.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yukarı

Ters Köşe : Mehtap Akdeniz

Kahve Molası'na 1 absürd meyilim var

A'Nurum,
Ne iyi ettin de geldi dün gece, diyordum gidenin ardından kendi kendime; tam seni arayıp günlük yedinci telefon konuşmamızı planlıyordum ki; bizim Avustralyalı Veysel geldi nete 'Gülüm!' diye. Bilirsin bizim Denizlili, horoz şekeri gibidir. Renkli, tatlı ve oyalayıcı. Senin için romantik solcu, benim için yoldan korkak yolcu. Hem siyasetten hem de yıllardır buralara gelemeyişinden konuştuk bilmem kaçıncı kez. Bir seni, beni bir de memleketi merak ediyormuş. Önce beni seni sordu, 'Bizi sorma biz artık şahane değiliz, sarktık' dedim, inanmadı. 'Nasıl durumlar?' Diye memleketi sordu.

'Şahane' dedim. Ona da inanmadı.
'Ciddi misin? Tayyip daha 15 sene başınızda gibi görünüyor buradan ama'.
'Yeni isimler geliyor artık'
'Var mı yeni isimler?'
'Orkun var mesela'
'Orkun? Hiç duymadım...'
'Berfu, Lal, Baran, Tuğçe, Furkan, Boğaç, Melissa, yeni kabine üyelerimiz, yakında duyarsın'. Dedim ki hemen seni sordu. Nedense benim siyasi öngörülerime oldum olası hiç inanmaz. Yeni kabine bizim sarkıt ve dikitler derken beni hiç ciddiye almadı. Onun güzel hatırı için memleketin yeni kabinesine bir de Tayyipcan, bizim sarkıt ve dikitlere silikoncan koyuverdim, sana selam söyledi, güle güle gitti. Sonra Kahve Molası'na bir göz attım rutin kim var kim yok babından. Müdavimler tam kabine cancana, slikon nickler susmaca idi sohbet odasında, onlara seni arayacağımı söyleyip, söylene söylene seni aramaya çıktım.

Ne iyi etti de şu Kahve Molası'nı yapmak için canına dişine taktı şu bizim Edi dimi? diye söyleniyordum ki tam kendi kendime; günlük yedinci telefon konuşmamızı tuşluyordum ki; Seyfullah'tan mail geldi.

"Merhaba,
Sana bir şeyler yazmam lazım. Hayır, yanlış anladın... Zorunluluk gibi, görev gibi, sorumluluk gibi değil. Senin benden çok uzağa gitmene izin vermemek için elbette. Sanal arkadaşı tamamen kendi haline bırakırsan ya davulcuya, ya zurnacıya gidermiş. Davulcu, zurnacı öyle aramakla bulunur gibi değil. Herkese bir tane düşecek kadar sanal sokaklar davulcu, zurnacı kaynamıyor. Mimar bulursun örneğin... Öğretmen, öğrenci, insan kaynakları yöneticisi, halkla ilişkiler uzmanı, doktor, reklamcı, grafik tasarımcı, müzisyen veya ev erkeği bulabilirsin. Aramızda her zaman bizi birbirimizle irtibatlı tutan incecik bir iplik olsun diye yazıyorum. En azından seni sorumluluk altına sokmayı planlıyorum. Şuna bir iki satırla yanıt vereyim de en azından benim insanlara karşı çok ilgisiz olduğum sonucunu çıkarmasın diye düşünürsün. Bu sakalları sanal değirmende ağartmadık. Benim de kendime göre gördüğüm, yaşamışlığım var."

Seyfullah bu bilime ilime benzemez, teknoloji ileti falan laflarını da hiç sevmez. Ekran mektubuna bile insan eliyle dokunmayı bir şekilde becerir. Mektuplarından bir kitap bassam yok satar vallahi. İzin de verdi zaten, 'Al ne yaparsan yap bütün yazdıklarımı, İster bastır ister ona buna yolla'. Dedi.

Halimi hatırımı hiç sormuyor. Merak ettiği tek bir şey yok hakkımda. Sadece mektup yazıyor. Mail değil mektup yazar o. Nihayet bir yıl sonra anlamış olmalı hal hatır sormadan, beni merak etmezmiş gibi durup durup yazmaktaki adam gibi adamlığını. Mektubuna şu şekil devam etmesi bence bundan mütevveli.

'Bir mektuba başlarken ilk önce hal hatır sorulmalı. Yani karşımızdaki insanın keyfinin bizim kadar tıkır olduğu varsayarak hareket etmek insanca bir duyarlılıktan uzaktır. İnsanlar genelde içinde bulundukları durumu netteki paylaşımlarda söylemeyi, bir merhaba yazan insana paldır küldür dökülmeyi sevmezler. Empatik bir başlangıç şekli böylece iki insan arasında rutin çağrışımlı cümleler haline dönüşür. Ben aslında nasıl olduğunu merak ediyorum. Paylaşacak psikolojik boyuttaysan, moda deyimle modda isen, anlatabilirsen sev seve sorunlarına ortak olurum. Hal hatır sorma faslını halden bilmezlikten değil, sıkıntı olmasın diye atladım.'

'Boşver be Seyfo, halimi de, hatırımı da bari sen sormayıver. İnan benim de umurumda değil halim. Hatırımın kaldığı falan da yok sende. Soran soruyor da sanki yazıyor muyum sanıyorsun? Laf kalabalığı, bol bol labarba. Yazmayacağımı adın gibi biliyorsun da ondan sormuyorsun ya neyse. Doğru dürüst aklı başında bir cevap yazmıyorum nasılsa. Boşver sen bana yine mevsimlerden bahset' dedim. Dedim dediğime bakma akıllım, yazmadım yine adama, içimden söyledim yine bunları. O okumadan beni anladı zaten çoktan. Netekim...

'Burada kar yağdı. Nisan başında kar yağması çok hoş olmakla birlikte bu yıl daha az meyve yiyeceğimiz anlamına geliyor. Örneğin dalları çiçeklenmiş elma, armut, kiraz, erik, şeftali ağaçları bu yazı meyvelerini büyüterek değil yapraklarını rüzgarda kıpırdatarak geçirecekler. Çünkü kar yağışının ardından gece epey ayaza çekti. Gecenin soğuğu bahara koşa koşa kucak açan ağaçların çiçekleri yakıp kavurmuş olmalı. Öte yandan dün ormanların görüntüsü, yeniden yerleri kaplayan beyaz örtünün görüntüsü harikaydı. Hava durgun olduğu için kar yağarken hiç soğuk olmadı. Beyaz kelebekler gökyüzünde dolana dolana yere düşürken müthiş bir görsel sölen oluşturuyordu. Arabama atlayıp gözüme kestirdiğim beyazlamış tepelere gittim.'

Eski püskü bir arabası var bizim Seyfo'nun. Öyle vefalı dostluk ediyor ki bize bu taka. Bir yıldır bizi götürüp getirmediği yer kalmadı civardaki ormanlıkta. Kestane ağaçlarının altında molalar da cabası. 'Yaw ben sana böyle uzun uzun yazamıyorum' diye arada bir attığım maillerdeki mahcup satırlarıma Seyfo'ca cevaplar verir. 'Boşver, ben böyle mektuplar yazarım yıllardır kızlara, cevabı falan da umursamam'. Yalana bak!... 'Ayrıca böyle havalarda ormanda dolaşırken az da olsa kurt, çakal, ayı olduğunu bilmek, karşılaşmak olasılığını düşünmek de insanın kaygısını çoğaltmaya zaten yeterlidir. Daha bir kaç gün önce gövermiş dallar ve ince ince yaprak çıkarma başlamış gürgen ağaçları arasında binlerce kuş sesi duyuluyordu. Hepsi nereye gitmişti? Neden hepsi birden kavilli gibi susmuşlardı? Belki kuşlar da büyülenmiş gibi son kez ormanı kaplayan bu beyaz örtüye bakıyorlardı. Ve sessizliği hiç bir bozmak istemiyordu.

Bana yazmaya çok ara verdiğinde cümlelerini özlüyorum. Bunu itiraf etmek biraz zayıflık gibi görülse bile yine de özlüyorum. Bana yaz diye yalvarmaya kalksam karizmaya bir şeyler olacak. En iyisi karizma sağlam kalsın. Ama yine de bana arada yaz emi.. Sana güzel bir hafta diliyorum. Bütün mevsimlerin nisan olsun. Kıştan bir tutam, yazdan bir çimdik. Bütün mevsimlerin Nisan olsun. Cemrelerin ardından kanın damarlarında tutuşsun. Bütün mevsimlerin Nisan olsun. Biraz yaprak, biraz tomurcuk, dal dal çiçek olsun. Güneş açsın, yağmur yağsın. Bütün mevsimlerin Nisan olsun. Biraz pembe, biraz beyaz... Çiçeklerin rüzgarları okşasın. Güzelliklerle kal emi..'.

'Oğlum Seyfo sen feci bir orman romantiğisin!, Nisan'da bahar dalları tependen baksın emi..' Şeklinde anlamlı bir cevap yazdıktan sonra artık seni arayabilirim.

- Alüüüüüüüüüüüüüüü!!!!
- Alüüüüü! nasılsın güzelim?
- Alüüü güzelim, şahaneyim, benden faydalanmak ister misin?
- Deli be!!
- Ya bak ne diyecem;
- Deme!!
- Yaw, tam 'Ne iyi etti de, Kahve Molası'nı yapmak için canına dişine taktı şu bizim Edi' diyordum ki, epeydir yazı yazmadığım aklıma geldi...
- Ben bir yazı yazdım yolladım.
- Kimse anlamaz dimi?
- İnşallah!
- Yaw 'Ne iyi etti de Kahve Molası'nı yapmak için dişini canına, canını dişine, kadını adama, adamı kadına, bana camı, cama seni taktı şu bizim Edi.
- Deli be!

Mehtap Akdeniz
mehtap@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner **Yorum Oku / Yaz** **Yukarı**

PASTORAL EFEMER : Zeki Yıldırım

YAŞANANLARDAN

Geçen günlerde özel bir kanalda seyrettim, kanım dondu. Olay Kanada'da geçiyordu. Çocukları sanırım 9- 14 yaşlarında olan Kanada 'dalı bir aile pikniğe giderler. Piknik orman içinde planlanmıştır. Çocuklar odun vb. aramaya çıkarlar ve çok geçmeden, o bölgenin doğal canlısı olan puma ile karşılaşırlar. Muhtemelen aç olan puma, hemen küçük çocuğa saldırır. Çocukların çığlıkları ormanı çınlatmaktadır. Anneleri duyar seslerini, hemen koşar olay yerine. Çocuklarına ulaştığında puma küçük çocuğun kafasını, kocaman ağzının içine almak üzeredir. Anne hiç tereddüt etmeden pumaya saldırır. Korkunç bir boğuşma başlar. Anne bir yandan pumaya saldırırken bir yandan da büyük çocuğuna küçük kardeşini kucaklayıp hemen oradan uzaklaştırması için çığlıklar atmaktadır (Bu ara; yazılarımı okuyan bazı arkadaşların bu tür üzüntü verici olayları yazarken neler hissettiğimi soruyorlar, onu kısaca cevaplayayım. Sol gözüm seğirmeye başlıyor dış görünüm itibariyle, o anda asıl fırtına içimde esmektedir. Yüreğime adını koyamadığım serin ve ıslak bir şeyler damlamaktadır sürekli). Büyük çocuk kardeşini hızla kaçırırken anne ile puma adeta mitolojik bir kavganın en kanlı yerindedirler. Yaklaşık yarım saat sonra çocuklar bir yardım ekibi ile birlikte dönerler, tüfekler ateşlenir puma vurulur. Zavallı anne parçalanmış vücudu ile çocuklarına bakmaktadır. Az sonrada ölür. Anne adete ölümü çocuklarının kurtulduklarını görene kadar ertelemiştir. Ölüme ancak onları kurtardığına emin olduktan sonra izin vermiştir.

Olayı bir insan yaşadığı için son derece negatif bir olay olarak algılıyoruz, şüphesiz çok acı ve düşünülemeyecek kadar kötü bir olaydır. Oysa yaşamımızda biz görme sekte diğer canlılar arasında, özellikle büyük oranda anne-ailelerinin gözüktüğü memelilerde ve çok sayıda kuş türünde bu tür olaylara sıkça rastlanılmaktadır. Önümüz bahar, bayan tavuk çoktan hormonal olarak değişmeye başladı. Yakında annelik için yeni bir adım atacak, o güne kadar biriktirdiği yumurtaların üzerine yatacak ve yaklaşık üç hafta sonra da civcivli günleri başlayacak. Yumurtalarının üzerinde kuluçkaya yattığı andan itibaren, civcivlerini piliç haline dönüştürene kadar zavallı anne neler çekecektir, hiç düşündünüz mü ? Hırsız farelerden, hınzır kedilere, afacan çocuklara, böceklere, yılanlara kadar her çeşit canlı o güzelim yumurtaları almak için can atacaklardır. Üç hafta kazasız belasız geçti diyelim, sonrasında daha büyük tehlikeler beklemektedir anneyi. Çünkü artık civciv besin olarak daha anlamlıdır. Mini mini civcivler ile bir tavuk annenin düşmanlarına cesareti ve direnci ne kadardır.

Yavrularını pumaya yedirmeyen anneden daha az olmadığı kesindir. Normalde en korkak hayvanlardan biri olan tavuk annenin, civcivlerini kapma tuzakları kuran kedinin, köpeğin karşısındaki müthiş duruşunu eminim hepimiz görmüşüzdür. Halikarnas Balıkçısı Kabaağaçlı çatısı yanan bir evin bacasındaki yuvasında mahsur kalan yavrularını kurtarmak için çaresizce çırpınan ve yavrularını kurtaramayınca son kez gökyüzüne çıkıp yanan yuvaya çakılma uçuşu yapan leyleği anlatır. Bu olay bana göre güçlü yazarın hayal gücünden öte bir olaydır ve inanıyorum ki, temeli olan ya da gözleme dayalı bir trajedidir. Yanlış hatırlamıyorsam kahraman leylek, bir anne leylekti. Ama biliyorum ki, bir çok hayvan gurubunda olmasa bile bazı monogamik kuş türlerinde yavrunun her türlü bakımında ebeveynlerin her ikisi de neredeyse eşit roller üstlenmektedirler. Her ne kadar bay horoz tehdit altındaki civcivlere kayıtsız kalsa da, özellikle erkek güvercin ve leyleklerde bu sorumluluk fazlasıyla gözlenmektedir. Özellikle ebeveynlerin birbirine benzediği kuş ailelerinde eşlerin ailedeki rolleri neredeyse eşittir. Bu nedenle yanan yavrularının içinde yaşamına son veren leyleğin erkek olması da hiçbir zaman sürpriz olmazdı.

Peki pumanın yemeye çalıştığı yavruları baba görseydi durum değişir miydi ? Değişmezdi, hatta babanın anneye göre daha güçlü kasları olması bir yana, erkeğin daha agresif olması, yaşama karşı daha sorumlu bir duruş göstermesi bu kanlı sonu daha trajik bir hale getirebilirdi. Kendimden örnek vereyim, genelde yılın önemli sayıda gününü insan ayağının az bastığı yerleri, özellikle dağlarda araştırmakla geçiririm. Her nedense önleyemediğim bir köpek korkum vardır. Bilirsiniz köpeklerde, korkunun oluşturduğu kimilerine göre negatif elektriği, kimilerine göre salgıların oluşturduğu kokuyu algılama yeteneğindedirler. Bu nedenle tamamen davranış kaybına uğramış bu nedenle artık köpek diyemeyeceğimiz pire torbaları dışındaki her köpek hemen hırlayarak beni selamlamaktadırlar. Bu tür bir olay Bodrum'da bir süs köpeği ile benim aramda geçince Hamburg'tan biyolog dostum F.W. Schültes gülmekten yerlere yatmış ve hatta gülme krizi geçince nasıl bir zoolog olduğumu ciddi ciddi sorgulamıştı.

Anlaşılması ve anlatılması zor ama, eğer yanımda kendimden küçük ve korunmaya ihtiyacı olan biri olunca durum değişiyor. Örneğin oğlumla ya da arazide benden daha korkak bir bayan asistanımla köpeklerle karşılaşırsak, benim korkularım bitiyor yerine sanki bir köpek terbiyecisi ortaya çıkıyor. Sanırım bu bütünüyle iç güdülerimin beyinsel gücümü alt etmesinden kaynaklanıyor. Bu nedenle puma ile karşılaşan babanın daha yüksek bir performans sergileyeceğinden hiçbir endişem yoktur.

"Davranışlarımız" başlığıyla başlayan yazım, sonradan "Anne" başlığına dönüştü; sonra da ailede rollere kadar değişkenlik gösterdi. Aslında iç güdüler ve yansımaları hedefleyen yazım daldan dalaya dönüştü. Tıpkı yaşamımız gibi, tıpkı yaşananlar gibi.

Zeki Yıldırım
zekiyildirim@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : Kemal Türkmen

Yaşamın gözlerinin içine bakabilmek

Bir insan yaşamın gözlerinin içine bakabilir mi ?
"Geçenlerde gözlerinin içine baktım ey yaşam" diyebilen Nietzsche gibi.

Antalya'nın, Kemer yolunu süsleyen küçük ama çok sevimli bir ada bilmem hiç dikkatinizi çekti mi ? Güney kenarı tatlı bir eğimle denize uzanırken, kuzey yaka dik bir uçurumla derinlerde kaybolur. Makilik örtüsü arasında seçilen yaşlı zeytin ağaçları ve yıkılmaya yüz tutmuş sıralı taşları sanki bir zamanlar buralarda insanların yaşadığını anlatır.

Ada, martılar ve deniz kırlangıçlarının ülkesidir.
Sular güneyde açık maviyken kuzeyde birden laciverde döner.
Bir zamanlar fokların insan seyrettiği yerlerde, onlardan artakalan mağaralar gün boyu dalış teknelerinin getirdiği insanlarla doludur.

Denize ilgimin yoğun olduğu günlerde, özellikle mehtaplı gecelerde gelir ve adanın güneyinde gecelerdim. Hava karardığında egemen güçler tatile çıkar. Kendimize dönebilir ve gündüzün kurallarını zevkle çiğneyebiliriz. Gece boyunca uzanan, olağanüstü özgür bir dünyanın güzellikleri onları sizin yaratmanızı bekler. Güneş battıktan sonra, sulardan yükselen ay, çam kokuları ve kıyıda patlayan suların, alaca karanlığın içinden gelen sesi insanı ürperten bir güzellikle sarmalar.
Oraya yalnız gitmeyi hiç sevmedim.
Ya bir sevgili ya da bir arkadaşımla bu güzellikleri paylaşmayı yeğledim hep.

Denizde uyandığım erken bahar sabahlarının birinde bir söylenti nedeniyle adaya çıktım. Balıkçıların anlattığına göre denizden görünmeyen Rum evlerinin yıkıntıları önünde hala nergisler açıyormuş.

Tepede artık belli belirsiz seçilebilen yıkıntılara ulaşmadan önce kokular beni karşıladı. Her taraf uzun yeşil saplarının ucunda başlarını hafifçesine öne eğmiş sarı, beyaz nergislerle kaplıydı. Bu utangaç görünüşlü zarif çiçeği hangi nedenle ve hangi şaşkın kendine hayranlığın simgesi yapabildi anlamam mümkün değil. Yıkıntıların sahiplerinin yaşamlarının sonlanmasına karşın, belki de onların taşıyıp buralara taşıdığı nergislerin varlıklarını böylesi bir inatla sürdürmeleri hoş bir çelişki. Biten yaşamlar ve nergislerin varoluşu ! Adanın tepesinde nergislerin arasından 'yaşayan' Antalya' ya bakarken, içimdeki ben, Arthur Rımbaud'un Özlem şiirini dile getirdi.

Mavi yaz akşamlarında, özgür gezeceğim
Ayaklarımın altında nemli, serin kırlar.
Başakları devşirip otları ezeceğim.
Yıkayıp arıtacak çıplak başımı rüzgar
Ne bir söz, ne bir düşünce, yalnız bitmeyen bir düş
Ve yüreğimde sevgi, büyük sonsuz umutlu
Çekip gideceğim , çingene gibi başıboş
Doğada, bir kadınla birlikte gibi mutlu.

Yaşamın içinde, varoluş özlemi daha güzel nasıl ifade edilir, bilemiyorum.

Sevgilerimle

Kemal Türkmen

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Seyir Defteri : Ömer Karayılan

YUMRUK GİBİ

"Hep denedin,hep yenildin.
Olsun.Yine dene, yine yenil.
Daha iyi yenil."
-Samuel Beckett-

Oturup bir yumruk daha yiyeceğim, düşüp bir yumruk daha. Kalkarken bir daha. Şimdi tecrübeme üç yumruk daha ekliyorum. Önceki benle aramda -en azından- üç yumruk fark daha olacak. Öyle ki, suratımın şekli değişecek yumruklardan, burnum yamulacak, dudaklarım patlayacak. Öyle ki, üç yumruk sonra yepyeni bir ben olacağım.
...
Hadi, bakışlarınla ilk yumruğu patlattın, ne duruyorsun ? Öyle bir bakış-yumruktu ki bu, tıpa tıp yirmi yıl öncesinin, yani ilk aşkın ilk bakışının aynısı..tıpkısının tıpkıbasımı. İyi de sana böyle vurmayı, yani yirmi yıl öncesinden bakmayı hangi mektepte öğrettiler ? Sen bu zehirli balın peteğini hangi zakkumlardan ördün ?

Tesadüf diye bir şey yok, hiç bir şey tesadüf değil. Peki yirmi yıldır mahzende saklanan bu şarabın/bakışın şimdi ömrüme sürülmesinin anlamı ne ? Peki benim hâlâ ayıkmamam tesadüf mü ? Peki yirmi yıldır bu bakışı yaşlandırmayan/paslandırmayan büyü ne olabilir ?..
...
İkinci yumruk kulaklarımda patladı; sesin ! annemdi bu ses biraz... "Akşam oldu , hadi eve gel" diyordu, "Bak senden başka kimse yok sokaklarda...", "Sen hala yalın yürek ortadasın." Annemin sesi yuvarlanmaya başladı git gide..başkalaştı, uzadı, yeni bir sese eklendi. İlk ayrılığın sesiydi bu... Ses söze döküldü, ruhumda yuvalandı ; "İçindeki çocuğa sahip ol" diyor ve ekliyordu, " Sakın ortalığa çıkarma ! Sana sakla, ortada bırakma... öyle güzel bir çocuk ki o, görenler belki hayranlıktan, belki de kıskançlıktan saldıracak. Her kes bir tarafından tutup koparacak, hırpalayıp parçalayacak. İnsanlar acımasızdır, canına okurlar... Sakın içindeki o çocuğu kimselere gösterme, sakın ortaya çıkarma !.." Annemleşiyordu ses sonra, " Akşam oldu hadi eve dön" diyordu yine, " Bak senden başka kimse yok ortalıkta..."
...
Hadi gardım düştü, üçüncü yumruğunu bekliyorum..şöyle alnımın ortasına. Kalbimi boş ver, o çok darbe aldı zaten. Alnımın çatına yapıştır yumruğunu..babamın hiç öpmediği yere. Sert bir öpüş gibi kondur.. hadi dokundur, sars beni. Öyle bir sars ki, sarsaklığım savrulsun, durulayım. Aynada başka /yeni bir ben bulayım. Alnım yere gelsin, aklım başıma...
...
Biliyorum, içinde olamadığımız, içinden çıkamadığımız bir oyundu yaşadığımız... Birbirimizi yanlış yerlerde aradığımız... Kaybederken kaybolduğumuz. Hadi tekrar başlat. Hadi bir daha çal o şarkıyı...

Bir masaldı yaşadığımız, biliyorum, , gökten üç efkârın düştüğü, kerevetinde ağladığımız... Hadi o masalı bir daha anlat.

Hadi oyunu yeniden kur, tekrar başlat. Biliyorum, sonunda yine kaybedeceğim, kat'iyyen yenileceğim. Sonra kalkıp bir daha, kalkıp bir daha kalkıp bir daha düşeceğim..yine yenileceğim. Ama bir dahaki sefere daha iyi yenileceğim.

Çünkü -biliyorsun- bu çocuk başka oyun bilmiyor.

Ömer Karayılan

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Hande Gedik

Başı Sonu Olmayan Bir Yazı

144. saat sesini bile duymadan geçen. İstediğim, beklediğim çok fazla şey yoktu desem, haksızlık etmiş olacağım. Ben gerçekten çok şey istedim senden, beni sevmeni... Bu kadar ağır bir yükü yüklememeliydim omuzlarına ve senin verdiklerinle yetinebilmeliydim değil mi...

Aşkta gurur olmaz diyenlere inat bir yanımda gururum, bir yanımda yalnızlığım... Seninle mutsuzluğu paylaşmak yerine kendi mutsuzluğumu yaşamayı tercih ettim. Daha mı iyi oldu dersen, en azından gururuyla defolup gitti desinler. Yaptığım bundan başka bir şey değildi farkındayım.

Biran bile aklına gelmediğimi, en ufak bir özlem duymadığını bilmek, ayrılığın o ucu körelmiş kazığını biraz daha derinlere gömüyor kalbimde. Uğruna kendimi senden aldığım gururum kurtarsa ya beni, daha çok beklerim!

Gerçekler, onların farkına varmadığın, ne olduğunu anlamadığın sürece acıtmıyorlar. Gerçeklerden kaçmak istedim, lanet olsun kaçamadım. Bunu başarabilmiş olsaydım, kış ortasında verdiğin bir demet papatyanın sarhoşluğunu yaşamaya devam etseydim, bilmeseydim gerçek olan hiçbir şeyi mutlu olabilir miydik dersin...

Gözyaşlarımı mı tükettim yoksa kendimi mi, bilmiyorum neden ama ağlayamıyorum kana kana, içimi kanatasıya. Önce beni sende bitirdin, sonra da bizi. Tebrik ediyorsun belki de kendini kazandığın zafer için. Yanılıyorsun... Benden alamadın ki seni. Farkında değilsin ama zaferin de bizim gibi yarım kaldı...

Şimdi son sözüm beni bunca zaman sabırla bekleyen yalnızlığıma;

Günlerdir içimde bir umut, sana gelmemek için. Ama bugün o umut da bitti. Sadece bir dakika daha bekle. Bak bir damla yaş aktı belki devamı da gelir, içimdeki acıları kusarım ruhsuz gözlerimden. Merak etme artık istesem de kaçamam senden. Aslında haksızlık etmişim sana, beni karşılık beklemeden bir sen sevdin. Sana defalarca ihanet etmiş, nefretimi tüm benliğimle yüzüne haykırmış olsam da beni hiç terk etmedin. Aç soğuk ve sadık kollarını geliyorum...

Hande Gedik

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : Celal Kılıç

AYKIRI NOTLAR

Yaşlanınca bütün kardelenler, görünmezlikten çıkar mayıs yağmurları.
Akşamın ahmaklığıyla tütsülenen çıplak zambaklarla işbirlikçi ilan edilir hasta yediverenler.

Asilik kanına girdiyse eğer, atmak kadar zordur onu bir çölde susuz bırakmak... ve öyle bir haldir ki o anda gelen vehimler; ne sabahı beklemeye sabır ederler ne de gitmeye. Huzurun dağı sorulmadan uluorta feveran eden bir his çöküntüsüne denktir avcının fişekleri.
Her hoş kokulu, bir şelale de yıkanır; pak bir seda olunurluk uğruna, ama ılık temmuz geceleri ön vermez geçit vermez onun bu mahmur silkinişine.
Zannedilen kadar sanılır olmadan geçer her ikindi öğlelerinin yamalı bohçaları da cabası işte. Ve o kadar terennümle bi-haber olurlar ki;ağır bir duman kadar çekilmez olan zenne dansları, andırır flamenko'dan kalan son kırıntıları.
Roma dan geçen atlılar kadar haşindir nalları aslında, tek saman parçası bırakmadan süpürürler sofradaki son kalıntıları. Susana inat, konuşana bak.

Devralınan topraklar çoraksa bilinmelidir, toprağın çoraklığı çiftçinin kusurumudur? Ekini olmayan toprağı yeşertememek pekala toprağın talihsizliğidir. Çiftçinin vazifesi belki o toprağı rayicine aldırmadan elden çıkarmaktır. Zira toprak kimyasal alışımda bağımlıdır. Duygunun zafiyeti mantığa galebe çalmamalıdır. Olsa olsa, ayaklar altına alınmalı ezilmeli, hatta lime lime edilmelidir.

Aşkın aşk olduğuna kim karar verebilir ki... ya da onun mecnunun bestselleri olmadığına.
Eğer aşksa bütün bu çıplak vücutlarda yaşananlar ve mahşeri vurdumduymazlıktan geçen her alın karası anlatırsa anlatamadıklarını, aşkta o kadar berraktır aslında.

Velhasıl, cepten yemeye devam...

Celal Kılıç

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : Bilal Batuhan Yüceler

Bir Devin Karşılıksız Aşkının Anatomisi

Öncekiler, Bu ve sonrakiler hep "o"na... B.

Gecenin bir saati yine. Arkada sevemediğim biri Karadeniz havasından dem vuruyor. Önümde günün her saati açık telefonum var, sanki gerekliymiş gibi. Bir elimin altındaysa gazı gitmiş bir kola bardağı, dibe az kalmış, dibe bir yudum kalmış, dibe iğrenç bir eksiklikle kalmış...

Boynumu her doğrultuşumda masama yığdığım "o"ndan gelen mektuplarımı görüyorum. Her biri ayrı bir güzellikte ve ayrı bir manada. Alaycı, umursamaz bir üslûpla yazılmış ruhsal çözülme cümleleri. Ve aralarından biri öyle sivri bir kalemle yazılmış ki, beynimde anlamına kavuşan her kelime çiziyor değdiği yeri. Yine de okumadan alamıyorum kendimi. Onları o kadar çok okudum ki kirlendiler, yırtılmaya yüz tuttular.

Belki bir çoğunuz bu duruma daha düşmediniz. Ve birçoğunuzda böyle bir "şey"e vâkıf olabilme onuruna erişemeyeceksiniz. Çünkü bunun birbirinden farklı evreleri var; ilk görüş, ilk konuşma, ilk buluşma ve -en önemlisi- ilk böğürtlen çayı... Hepsini yerine getirmeniz gerek gerçek bir aşık olabilmeniz için. Kırmızı bir gül vermek, her yerde herkese söylenebilen rutin sevgi sözlerini tüketmek, önünde diz çökmek değildir aşk, kandırmışlar sizi. Aşk, onunla birlikte ucuz boş cd aramaktır. Olmadı, akşam durakta beklemektir, kaçta geleceğini bilmeden. Ve aşk, "o" gülerken somurtma cesaretini gösterebilmektir, tıpkı gözlerinin içine bakarak hergün istisnasız gözyaşlarınızı tutamadığınızı söylemek gibi. Aşık olduğunuzda kimseyle konuşmak istemediğiniz zaman çeneniz ağrıyana kadar konuşursunuz; bütün okul hayatınızı, iş hayatınızı, başkalarına söylediğiniz yalanların doğrularını ve gizlerinizi dökersiniz oturduğunuz masaya. O masa dolunca başka birine geçersiniz. Bir de unutmadan, "o"nu beklerken soğuktan takırdayan dişleriniz heyecandan takırdamaya başlar. Beyniniz ısınmaya ihtiyaç duymaz, kalbinizin sıcaklığı yeter size.

Yok mu bu işin çirkin tarafı diye soranlar olacaktır... Yok! Neden?.. Çünkü bu öyle bir şey ki, üzüntüyü dahi cilalar, parlatır, albeni katar. Ve acıyı da bol acılı Adana kebaba çevirir, ağzınızın yandığını bile bile iştahla yersiniz onu. Siz gülün bakalım...

İşte gecenin bir yarısı aklımı uğruna feda ettiğim hislerim böyle... biraz basit, biraz gülünç... ama sizinkilerden yüce ve sağlam.

Ve ben yeni örülen bir duvarın dibine yaslandım, yere öküp başımı dizlerimin arasına aldım, ağlıyorum bir merdivenimin olmayışına... ağlıyorum haklıyken kazanamayışıma... ağlıyorum "o"nun bu yorgunluğuna. Neyse ya... Hem size ne bunlardan?

Bilal Batuhan Yüceler

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Dost Meclisi

AYAZDI VE ÜŞÜYORDU

Burada her birimiz üşüyoruz. Evlerimizde sıcacık sobaların önünde oturduğumuz halde ya da hala gelebildiğimiz okulumuzun kaloriferlerinin yanında şikayet ediyoruz her şeyden. Hiç düşünmüyoruz buralarda soğuk bu zamana geldik mi biterdi diyoruz sadece... Peki ya savaş... Savaşın olduğu ülkede yaşanan soğuk ne olacak? O insanların da küçük çocukları, daha yaşına girmemiş bebekleri yok mu? Var elbette ama ellerinden hiçbir şey gelmiyor. Biricik yavrularını korumak için.

Geçen gece televizyonda bilim-kurgu filmi gibi izlediğimiz savaştan bir kare göstermişlerdi. Bir baba 12 yaşındaki çocuğunun soğuk cansız bedenini kucaklamış yürüyordu. O insan üşümüyor mu? Belki de onun üşümekten daha büyük bir sorunu var. Geçenlerde şöyle bir düşündüm de; oradaki insanlardan biri belki evini yeni almıştı. Belki de yeni evlenmişti. Belki de daha yeni ufacık bir bebekleri olmuştu. Belki de daha yeni, birine aşık olmuştu. İşte bütün bu yenilerin üstünü bir umutsuzluk bulutu kapladı. Bütün bu yenilerin tam orta yerine koca bir bomba düştü. Bütün hayatları yerle bir oldu. sadece onların onlar kadar bundan sonraki kuşaklarında hayatı mahvoldu. Yıllarca etkisi sürecek bir savaş olacak çünkü bu. Peki ya biz hiçbir şey mi gelmiyor elimizden....

Aradan yıllar geçtikten sonra çocuklarınız sizlere sorduğunda anlatacaksınız belki de bu savaşı onlara en ince ayrıntısına kadar. Peki birazcık olsun utanacak mısınız, orada ölen binlerce insana hiç yardım edemedik diyebilecek misiniz çocuklarınıza? Korktum diyebilecek misiniz? Ya da nasıl olsa benden çok uzaktaydı savaş deyip gülüp eğlendiğinizi mi söyleyeceksiniz biricik çocuklarınıza? Belki de bu savaşı istiyordunuz ve sizde öyle yetiştireceksiniz onu... Belki o da sadece güçlü olan kazanır diyecek sizin gibi ve güçlü olanın yanında yer alacak.

Bir kere olsun gerçekten sadece bir dakika orada şu an ölmüş olanın sizden biri olabileceğini düşünün. Anneniz,babanız,ağabeyiniz,amcanız,teyzeniz veya bir başka akrabanız olduğunu. Canınız yanar öyle değil mi onlara bir şey olacak diye içiniz gider? Belki dersiniz kendi kendinize onun ölümünü görmektense keşke önce ben ölsem. Kızarsınız, sinirlenirsiniz yardım edebilecekken size yardım etmeyen insanlara. Nefret edersiniz onlardan, ama hiçbir şey yapamazsınız. Yapmak isteseniz bile sesiniz gitmez oralara kadar. Sadece diyebileceğiniz ayazdı, soğuktu ve her yer her şey üşüyordu......

Ezgi Yekbun Cengiz

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir.
Kahve Molası bugün 4.327 kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

MESELA

- Zindandasın

Mesela zindandasın,
Tek başınasın...
Yırtılmış lime lime esvapların,
Kırılmış topukların,
Ucu delinmiş ayakkabıların
Ve şişkin
Ve duyarsızlaşan parmakların...
Islak zeminde

Rutubet vurur bir yandan
Kirli ağır kokusuyla ciğerlerine,
Bir yandan karanlığa alışır göz kapakların,
Bir ranza, bir iskemle,
Hakiye dönüşmüş duvar,
Belli belirsiz yazılar,
Mürekkebi kan...
Özgürlüğe dair,
Sevdaya dair,
Özlem kokan...
Senden öncekilere ait,
Bir kaç slogan,
Bir dörtlük aşka armağan...
Bir tıkırtı akabinde,
Ürkek bakışları üzerine dikilmiş,
Kırçıl kahverengi tüyleriyle,
Hoş geldin demeye hazır,
Bir parça ekmeğine ortak,
İri bir sıçan...
Daha yolun başında,
Tütün vurur aklına,
Bir nefeslik duman,
Bir bardak demli çay,
Bir halka simit,
Akı ve sarısı belirgin kaygana,
Tereyağında...
Oysa misketlik nohuttur istihkakın,
Karavanada...
Bir çift göz gelir göz ucuna,
Yosun yeşili,
İnce nakışlarla işlenmiş,
Sıcak hareli,
Bir kiraz dudak,
Yumuşacık iki kıkırdak,
Nara bürülü yanak,
Ve her bir tanesini
Parmaklarına doladığın
Okşamaya doyamadığın,
Yarin saçları gelir
Mahzun bıraktığın,
Şimdi uzak...

Hayri Yücel

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Ördekli köyün çobanı!...

Yukarı

Kıraathane Panosu

ikinci
yılına
Kahve
Molası

Bir DAVETİYE'niz Var

Biricik sevgilimiz KAHVE MOLASI'nın; 2.seneyi devriyesi olan 17.Nisan.2004 tarihinde düzenlenecek olan kutlama töreninde, siz değerli OKUR'larımızı da aramızda görmekten büyük mutluluk duyacağız. Gönül isterdi ki abonelik gibi beleş olsun ama yine de bu devirde sadece 35 milyon TL. ödeyerek katılabileceğiniz daha güzel bir kutlama ne olabilir ki ?

Haydi birer-ikişer GELİNİZ,
Üçer-beşer şeref VERİNİZ,.
Oynamayan gelin dese bile yenimiz DAR,
Hepinize fazlasıyla yetecek yerimiz VAR...

Bu enfes gecede; Ordövr Tabağı, Ara Sıcak, Seçmeli Köfte/Piliç/Mezgit, Salata, Seçmeli Meyve/Tatlı, Limitsiz Yerli İçki ve 2.Yıl Pastası var. Ayrıca; klavyede Suavi, vokalde Mukadder var. Dahası da var :
EDİTÖR'ünüzü görmek her zaman olduğu gibi Beleş... :-))
Diğer YAZAR dostları da ikna ettik, onlar da kelepir...

Yer : Ataşehir / İSTANBUL

Bir mesaj atmanız yeterli : editor@kahvemolasi.com

Telefonunuzu ekleyin ARAYALIM,
Sandalyenizi önceden AYARLAYALIM

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.istfest.org/film
http://www.istfest.org/film/cizelge/
10-25 Nisan tarihleri arasında 23. Uluslararası İstanbul Film Festivali var. Bu konuda geniş bilgiye ulaşabileceğiniz adresler. Hepinize iyi seyirler.

http://www.suhaderbent.com/giris/photos/photos.html
Süha Derbent: 17 yıldır profesyonel gezi fotoğrafçılığı yapıyor. Sırasıyla; Cumhuriyet Gazetesi, Atlas Dergisi ve Marie Claire Dergisi'nde gezi fotoğrafları çekti. Bir Numara Hearst Yayıncılık bünyesinde yayınlanmakta olan Gezi National Geographic Traveler Dergisi'nde iki yıl boyunca Görsel Yönetmen olarak çalıştı. Derbent İskandinavya'dan Madagaskar'a, Sri Lanka'dan Kanada'ya kadar 45 ülke gezdi. Son yıllarda çalışmalarını, nesli tükenmekte olan hayvan yaşamlarının fotoğraflanmasına yoğunlaştırdı. Son yedi yıldır vahşi hayvan fotoğrafçılığı alanında uzmanlaştı. Derbent'e bu çalışmaları sırasında destek veren firmalar arasında; Türkiye'den Emirates Airlines, Emirates Holidays, Güney Afrika Cumhuriyeti'nden, Wilderness Safaris, Holiday Africa, Wilson Collins yer alıyor. Uzmanlık alanı olarak büyük kedi.

http://www.turkudostlari.net
...Selam yaz dostlara mektup dolusu, Sağ olsun, var olsun Türk'ün ulusu, Tükenir mi bu dünyanın delisi, Kimi lehte söyler kimi aleyhte, İnce fikirlerim, keskin sözlerim, Sizler gibi ben de sizi özlerim, Adımlarım doğru, belli izlerim, Fikrim nazarlarda, düşüncem bende, Gelip dünyaya kim kalmış nerde, Gelenler gidiyor, kalmak yok burda, Dostunan aradan kalkınca perde, Veysel der, hedefim doğru bir nokta. Aşık Veysel Şatıroğlu...

http://www.egos.com.tr/swf/oyun.swf

Egos tarafından hazırlanmış olan web sitesi. Bu sitenin en eğlenceli sayfası ise oyun sayfası. Elinizde bir kavanoz jöle bozuk saçlıların peşinde dolaşıyorsunuz. Yakaladığınızı tıklıyorsunuz.

http://www.ada.net.tr/cocuk/elisi/elet_7.html

Siz hiçsüngerden kedi yaptınız mı? Ben ilkokulda yapmıştım :)) ...Dikdörtgen sünger baş ve gövde ayrılacak şekilde iple bağlanır.Kedinin kulak ve ayaklarına gelecek koşeler de bağlanır. Gözlerine boncuklar dikilir. Ağız, burun ve bıyıkları gazlı kalemle çizilir. Boynuna kurdele bağlanır...

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Ewisoft Web Builder v2.1 [5828K] Win98/2k/XP FREE
http://www.ewisoft.com/en/download/web_builder.exe

Amatörce kendi web sitesi hazırlamak için çok güzel bir program. Hazır siteler arasından birini seçip istediğiniz değişiklikleri yapabildiğiniz gibi, sıfırdan da başlayabiliyorsunuz. Ücretsiz bir sunucuda kendi web sitenizi bedava kurmak için hoş bir olanak. Gerçek amatörlere tavsiye olunur:-))

Yukarı

http://kahvemolasi.com/sayilar/20040415.asp
ISSN: 1303-8923
15 Nisan 2004 - ©2002/04-kahvemolasi.com
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri